

Mál nr. 139/2009

**M
og
Vátryggingafélagið X v/ forfallatryggingar .**

Ágreiningur um bótaskyldu úr forfallatryggingu vegna versnandi sjúkdóms.

Gögn.

1. Málskot, móttekið .2009, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 28.4.2009, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Í júlí 2008 pantaði M ferð fyrir sig og eiginkonu sína til Kanaríeyja sem átti að hefjast 11. mars 2009. Um leið greiddi hann staðfestingargjald, en í október 2008 greiddi hann ferðina upp.

M þjáist af lungnaþembu, COPD, á talsvert háu stigi. Hann tekur reglulega inn lyf og getur með því móti haldið einkennum niðri. Við þær aðstæður er ferðafrelsi hans ekkert takmarkað vegna sjúkdómsins og getur þá undir venjulegum kringumstæðum farið í flugferðir. Í byrjun mars 2009 fékk hann slæma kvefpest og var þá settur á sterameðferð og sýklalyf vegna versnunar fyrrgreinds sjúkdóms og var ráðlagt að hætta við hina fyrirhuguðu ferð til Kanaríeyja.

M hafði greitt a.m.k. helming ferðakostnaðarins með nánar tilgreindu greiðslukorti og hafði af þeim sökum í gildi forfallatryggingu hjá vátryggingafélaginu X. Krafðist M bóta úr forfallatryggingunni vegna þess hluta ferðakostnaðarins sem hann fékk ekki endurgreiddan frá ferðaskrifstofunni. X hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Samkvæmt gr. 6.1 í umræddri forfallatryggingu hjá X bætist ferðakostnaður sem greiddur er fyrirfram eða samið er um fyrirframgreiðslu á og ekki fæst endurgreiddur allt að kr. 200.000 vegna ferðar sem hinn vátryggði kemst ekki í ef ástæðan er m.a. veikindi hans, enda vottað af starfandi lækni. Í gr. 6.2 eru tilgreindar nokkrar takmarkanir á bótaskyldu félagsins, en samkvæmt gr. 6.2.1 bætir félagið ekki tjón vegna hvers kyns veikinda og sjúkdóma sem vátryggður þjáðist af og var í meðferð vegna, þegar staðfestingargjald var greitt. Fyrir liggur í málinu, eins og að framan greinir, að M þjáðist af lungnaþembu, sem meðhöndluð var með lyfjum, er hann ákvað að fara í hina fyrirhuguðu ferð til Kanaríeyja og greiddi staðfestingargjaldið í júlí 2009. Vegna versnunar þessa tiltekna sjúkdóms komst hann ekki í ferðina þegar til átti að taka í mars 2009. Þar sem forföllin stöfuðu af sjúkdómi sem M þjáðist af og var í meðferð vegna er hann greiddi staðfestingargjaldið gildir hér ábyrgðartakmörkun sú sem getur í gr. 6.2.1 í skilmálunum. Af því leiðir að ferðakostnaður sá, sem M krefst greiðslu á, bætist ekki úr vátryggingunni.

Niðurstaða.

Ferðakostnaður M bætist ekki úr forfallatryggingu hjá X.

Reykjavík, 19. maí 2009.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Vilhjálmur H. Vilhjálmsson hrl.